

ktory teraz przez należnego Pasterza iest od Boga powierzony: bo mam za to, że wszyscy Prawosławni Rossiey synowie, widząc gorliwość twą do Wschodniej nauki, połowicę lat swoich do twoich przydad, iesliby można, niezabranialiby się. Żegna was, namilszy bracia, Duchowne Fratres: ita estote imitatores mei, sicut ego Christi (Cor. 4): iam z nieprzyjacióły woiewał duszewnymi—y wy woiuycie; iam znosił dla Cerkwi Bożej rozmaite fatigi—y wy znoscie,—a wiedzcie o tym, że ia, iako Moyzesz za wami do Zbawicela mowię y teraz: Provideat Dominus Deus spiritum, qui sit super multitudinem hanc et pascit exire et intrare ante eos, ne sit populus iste sicut oves absque Pastore (Num. 27). Niech wam zawsze upatrzywa Pan Bog starszego, ktoryby wami rządził, iako ia. Żegna cię, wielkie ucierpiałe Bratstwo Wilnekie, a mowi: nie iuż to koniec biadom, zawsze Cierkiew wojująca w przesledowaniu byc musi: iedna biada z wozu, a dziesięc na woz. Przeto wy, idąc tropami utorowanemi przodkow swoich, bądźcie cierpliwemi, bądźcie statecznemi, gdy na was iakie pioruny kłopotow będą: potrafi Pan Bog z onych was wyzwolic. Wczym, gdy do konca wytrwacie, do Korony was niezwidley zaprosi. Amen“.

4) Елисей Илковский, оговоренный минскимъ игуменомъ Заяцемъ въ отравленіи Іосифа Бобриковича, былъ чернецъ-уніатъ, перешедшій въ православіе. (Не пребываніе-ли въ уніи дало основаніе для *оговора?*). Нѣкоторыя свѣдѣнія о немъ можно найти въ *Собраніи древнихъ грамотъ и актовъ городовъ Минс. губ. № 99, стр. 188—190.*

XIX.

Протестация, занесенная отъ имени латино-уніатскаго духовенства, нѣкоторыхъ сенаторовъ и пословъ противъ сеймовой конституціи 1635 года по вопросу о правахъ, предоставленныхъ ею православнымъ южно-руссамъ.

1635 г. марта 8.

Actum in curia regia Varsaviensi, feria quinta ante Dominicam Judica quadragesimalem proximam, anno Domini millesimo sexcentesimo trigesimo quinto.

Ad officium et acta praesentia castrensia capitaneatus Varsaviensis, personaliter venientes, admodum reverendi, Pachomius Oranski archimandrita Zydicensis, et pater Alexius Dubowicz vicarius monasterii Vilmensis ritus Graeci, eidem officio, suo ac infra subscriptorum nominibus protestationem infra contentam ad ingrossandum in acta

praesentia castrensia capitaneatus Varsaviensis obtulerunt, de tenore tali:

My niżej podpisani do wiadomości terazniejszego y potomnego wieku przywodziemy, że iakosmy podczas Elekciey blisko przeszłej, y na Seymie Koronaciey Jego Krolewskiey M., Pana naszego miłościwego, na proponowany sposob zgody między ich MM. Pany Religiey Greckiey, w uniey z kościołem świętym Rzymskim będącemi y niebędącemi, inaczey nie pozwalali, iedno *sub beneplacito et assensu* Stolice świętey Rzymskiey, iako zwierzchności naszej; tak gdysmy iuż odniesli deklaracją teyże Stolice Apostolskiey, że bez naruszenia sumnień naszych y niebezpieczeństwa zbawienia naszego nie godzisię nam na te sposoby zgody, y oddania kościołow, y dobr kościelnych od Ich MM. Panow Unitow, do Ich MM. Panow Nieunitow pozwaląć, oświadczamysię, iakosmy się *publice in facie Reipublicae* na Seymie ninieyszem wprzod przez I. M. Księdza Arcybiskupa Gnieźnieńskiego imieniem Ich MM. Księży Biskupow Koronnych y Wielkiego Księstwa Litewskiego, a potym y przez Jego M. Księdza Jozepha Welamina Rutskiego Metropolitę Kiiowskiego oświadczyli, że na pomienione sposoby zgody, ani na konstitucją ninieyszego Seymu o Religiey Greckiey zezwolić nie możemy, y nie zezwalamy, y że nie mogąc duchowieństwo Religiey Greckiey, w uniey będące, tego uprosić, żeby przy prawie y possessiey wszystkich kościołow y dobr swych zostawali, *non consentiendo sed patiendo*, biorą kościoły swe, ktorych im nie odeymią Ich M. Panowie Nieunicy, obiecuiąc w nich Pana Boga prosić y chwałę Bożą odprawować za J. K. M., Pana swego, za miłą oyczyznę *et pro persecutoribus suis, ut non statuat illis Dominus hoc peccatum*, y wszystkie przeklęstwa y karania Bog wszechmogący oddalił od Rzeczypospolitey. O co *iterum atque iterum się ad perpetuam rei memoriam* oświadczaiąc, prosimy, aby ta manifestacia nasza z podpisem rąk naszych przyięta była do akt ninieysznych.—Działo się w Warszawie, die octava Martii, Anno millesimo sexcentesimo trigesimo quinto.

Jan Wężyk Arcybiskup Gnieznienski.

Stanislaus Grochowski Archiepiscopus Leopoliensis.

Maciey Lubieński Biskup Kuiawski.

Abraham Woyna Biskup Wileński.

Stanislaus Lubieński Episcopus Płocensis.

Henrik Firley z Dąbrowice Biskup Przemyski, Nominat Poznański.

Georgius Tyszkiewicz Episcopus Samogitiae.

Ioannes Zadzik Episcopus Culmensis, Regni Cancellarius.

Paulus Piasecki Episcopus Camenecensis.

I. Skumin Tyszkiewicz Woiewoda Trocki.

Hieronym Radomicki Woiewoda Inowłocki.

Stanisław a Radzieiowice Radzieiewski Woiewoda Łęczycki.

Philip Wołucki z Wołuczey Woiewoda Rawski, Radomski Starosta.

Alexander Corvin Gąsiewski Woiewoda Smoleński.

Alexander Ludwik Radziwił Woiewoda Brzeski.

Sebetyan Wołucki Kasztelan Małogoski, Starosta Rawski.

Alexander Tarło z Słupna Woiewoda Lubelski.

Paweł Działynski Woiewoda Pomorski.

Albrycht Stanisław Radziwił na Ołyce Kanclerz W. Ks. Lit.

Stanisław Przyemski Marszałek Nadworny Koronny, Generał Wielkopolski, m. p.

Ierzy Ossolinski z Tęczyna Podskarbi Nadworny Koronny, Marszałek koła poselskiego, *tak się deklaruje, że y zgodą y konstitucją stanęła per meram permissionem, non per ullam approbationem, ani per consensum nostrum, ktoregosmy dać nie mogli, y nie możemy, absque consensu Sedis Apostolicae.*

Mikołaj Ostrorog Stolnik Koronny, *toż świadczę, żechmysię wszyscy mieli w tey sprawie permissive, y ieslim okolo uspokoienia icy co robił, to się działo non ut disunitis aliquid accederet, ale ut quam minimum unitis decederet.*

Adam Albrycht Przyemski Oboźny Koronny, poseł woiewodstwa Poznańskiego.

Adam Karol Grudzinski woiewodstwa Kaliskiego poseł.

Lukasz Opaliński, poseł woiewodstwa Poznańskiego, *na ten punkt y Konstitucją de Religione Graeca mere permissive pozwalam.*

Michał Stanisław Hrabia z Tarnowa, poseł ziemie Sędomierskiej m. p.

Iakub Sobieski Krayczy Koronny *z tym się oświadczam, że w tey sprawie permissive, tylko per tolerantiam dopuscitem konstitucją pisać, non approbando, neque consensum praebendo, która non consentiente Sede Apostolica być od żadnego katolika salva conscientia nie może.*

Matthias Ossolinski z Tęczyna podkomorzy Sędomierski, cum iis conditionibus, iako Jego M. pan kracyzy podpisał.

Jan S. Szczawinski z Ozarkowa, Starosta Łęczycki, tak iako Jego M. pan Podskarbi Nadworny Koronny.

Iozeph Welamin Rutski, Metropolita Kiiowski.

Antoni Sielawa Archiepiskop Połocki.

Leo Kreusa Rzewuski Archiepiscop Smolenski.

Hieremiasz Poczapowski Episcop Łucki, ręką swą.

Methodius Terlecki z Terla Episcop Chełmski y Bełski.

Pachomius Oranski Archimandrita Zydyczyński.

Stanisław Mnizek z Wielkich Kończyc, Starosta Lwowski, podpisuje się na tę konstitucją o Religiey Greckiey dissentientium permissive, non approbando pozwalam, gdyż nie mogę iuribus et praerogativis Ecclesiae Catholicae ac Sedis Apostolicae, y niechęc niwczym derogare.

Adam Maciey Sakowicz Podkomorzy Oszmianski.

Jan Stanisław Jabłonowski z Jabłonowa rzetelną wzwyż mianowaną attestacją approbuje, postem na ten czas Halickim będąc, nihil peccavi conniventia.

M. Krzysztof Chalecki z Chalca, miecznik W. Ks. Lit., poseł Trocki, toleranter, non per assensum permitto, ręką swą.

Mikołaj Tryzna, Kuchmistrz W. Ks. Lit., Wilkomierski Starosta, iakom zawsze był contrarius affectationi adversae partis, tak y teraz według odezwania się mego, tak w izbie poselskiej y przed Krolem Jego M. in facie Reipublicae, na scisty czas y trudny barzo sprawom Rzeczypospolitey, permissive pozwolić musiałem; tak iednak ne quid iuribus Ecclesiae et patriae stanęło contrarium, poseł ziemie Słonimskiej, własną ręką.

Woyciech Alexander Przedwoiewski, Podsedek ziemie Przemyskiej, poseł wojewodstwa Pńskiego, permissive tantum, ale o władactwie Przemyskim protestuję, aby unitom służyło.

Kazimierz Tyczkiewicz Podkomorzy Brzeski, starosta Dudski, poseł wojewodztwa Brzeskiego, ręką swą.

Gabriel Szemet, Podkomorzy Słonimski, poseł powiatu Słonimskiego.

Marcin Karliński z Karlina chorąży, poseł Smoleński, m. p.

Paweł Piotr Tryzna, Oboźny W. Ks. Lit., Starosta Starodubowski, poseł powiatu Starodubowskiego.

Jan Kamiński, Woyski St̄arodubowski y poseł.

Iozeph Klonowski, Stolnik y poseł Połocki.

Iakob Ogrodzinski, Sekretarz Krola J. M., Podstarosci y poseł powiatu Pińskiego.

Krzysztof Zawisza na Baksztach, Łowczy W. Ks. Lit., Starosta Minski, *in toto* zgadzając się z panem marszałkiem koła naszego poselskiego, ręką podpisuję.

Jan von Helden Zakrzewski, Chorąży y poseł wojewodstwa Malborskiego imieniem tegoż wojewodztwa.

Thomasz Zamoyski, Podkanclerzy Koronny, Generał Krakowski, *iakom na Elekciei y Koronaciei Jego K. M. na tę pozwalac niechciał zgodę, iedno sub ratihabitione Sedis Apostolicae, tak y teraz iż Ociec S. iudicium suum rebus suspendit niż do pieczętowania przyszło, z tymem się deklarował, że w tey mierze sequor deklaracją Jch. M.M. Księży Biskupow, iako tych, ktorым regimen conscientiarum naszych należy, y consensum meum dac nie mogę. Ale iż konkluzia seymu stanąc bez tego nie mogła, a nieprzyjaciel nad karkiem stał oyczyźnie, ponieważ inni ordines deklarowali się im w tym permissive, y tego po mnie potrzebowali, citra consensum meum executus sum officium praevia manifestatione, y to powtarzając, że bona nobilium te y ktoreby potym wyszły eius generis privilegia afficere nie maię, idem qui supra.*

Ex actis castrensibus capitaneatus Varsaviensis.

Ioannes Nagorka Subiudex terrestris et

Viccapitaneus castrensis Varsaviensis.

Gorrexit Kotowski.

(Съ тоговременнаго начатнаго экземпляра, находящагося въ Музей князей Чарторьжскихъ въ Краковѣ).

Примѣч. На шестинедѣльномъ Варшавскомъ сеймѣ 1635 года (начался 31 января, кончился 14 марта) относительно „религiи греческой“ состоялось слѣдующее постановление: „Czyniąc dosyc *Pactis Conventis* y *Assekuracyi*, na szczęśliwey Koronacyi Naszey uczynionej, dla pokoiu y zgody poddanych Naszych, obywatelow Koronnych y W. X. Lit. Religii Greekiej, postanowioną zgodę, według Punktow na Elekcyi Naszey spisanych, exekwujemy, y według ich onych napotym tak w Unii będących, iako y nie będących, zachować hac lege perpetua cum successoribus nostris obiecujemy. A przychylając się do tegoż uspokojenia Naszego, Przywileie na pewne warunki z podpisem ręki Naszey z pieczęciami Naszymi, pod Seym terazniejszy wy-

dać im roskazalismy. Także wszystkie Processy litispendycye ex occasione Religionis, y Punktów wzwyż mianowanych między nimi z obudwu stron wszczęte, in perpetuum abolemus y umarzamy: vadium w Konstytucyi Anno 1609 specyfikowane reassumuiąc. (*Prawa, Konstytucye y Przywileie Królew. Polskiego y W. X. Lit...*, ed. 1735. Volum. 3. pag. 858—859). Противъ этой Конституціи, принятой сеймомъ 8 марта, въ тотъ же день и занесена была издаваемая нами протестація. Упомянутое о послѣдней находится у Островскаго въ извѣстномъ его сочиненіи—*Dzieie y Prawa Kościoła Polskiego* (т. 3, изд. М. DCC. XC. III года, стр. 490—493), гдѣ приведена одна подпись (Замойскаго).—Преосв. Макарію (см. *Истор. Рус. Церкви* т. XI. стр. 480) означенная протестація извѣстна была въ латинскомъ переводѣ, но съ ошибочною датою и безъ подписей лицъ протестующихъ. Какъ ни характеристичны нѣкоторыя изъ этихъ подписей для опредѣленія отношеній латино-уніатской партіи къ православнымъ южно-русцамъ, можно указать еще на болѣе замѣчательный взглядъ „добраго католика“ (нафанатизированнаго іезуитами) по данному вопросу (относительно дарованія правъ православной церкви). Въ дневникѣ Альбрехта Станислава Радзивилла читаемъ: „Tegoż dnia (8 марта 1635 г.) wszystkie stany pracowały o pogodzeniu religii Greekiej i zgodzili się wszyscy na to, aby permissive i unia i schizma swoje nabożeństwo odprawowała. *Nie wiem czy niebo stwierdza ten termin permissive.* Ja ieden przełamać tego nie mogłem, protestuiąc się i skrupuł duchownym przekładaiąc, *iż bac się tego terminu permissive trzeba, aby straszny sędzia nie dopuścił takich do nieba prohibitive, a nie odesłał do piekła permissive.*“ (Пamiętniki. I. 239).

XX.

Привиллегія польскаго короля Владислава IV луцкому земному писарю Семену Гулевичу-Воютинскому на Перемышльскую (православную) епископію.

1635 г. марта 14.

Року тисеча шестсотъ тридцат шестого месеца юня второго дня.

На вряде вгородском, в замку его кор. милости луцкомъ, передо мною Иваном Выговъским, наместником подстароства луцкаго, становши очевидно превелебный в пану Богу его милост отец Сильвестер Гулевичъ Воютинский, епископъ Премыский и Самборский, для вписаня до книгъ нынешнихъ вгородскихъ луцкихъ подалъ пер об-

латам привилей его кор. милости с печатю коронною канцелярии меньшее, с подписомъ руки его кор. милости, себе на епископию Премьскую и Самборскую служащий; о чомъ самый оригиналь того привилею нижей инсерованный ширей в себе обмовляет, просечи, абы былъ принятый и до книг тых же вписанный, которого я вряд приймючи читалем, и так ся в себе слово од слова, писмом полским писанный, маеть: Władysław Czwarty, z łaski Bożey, krol Polski, wielkie xiążę Litewskie, Ruskie, Pruskie, Mazowieckie, Zmudzkie, Inflantkie, a Szwedzki, Gothski, Wandalski dziedziczny krol.—Oznaymuiemy tym listem naszym wszem wobec y każdemu zosobna, komu to wiedziec należy, iż my, zatrzymywaiąc zgodę y pokoi miedzy narodem ruskim, a zabiegaiąc temu, aby tak ci, ktorzy są w uniei z kosciołem rzymskim, iako y ci, ktorzy nie są, podług zgody y uspokoienia miedzy niemi, wprzod na szczęśliwey electiei, potem na coronatiei naszej uczynionei, w pokoju zostawali y rowno z niemi duchownych zazywali dostoiestw, za złożeniem przez nas obywatelom Przemyskim y Samborskim electiei na episkopa tamecznego y za obraniem w tem na teyże electiei dwu candidatow na tę episkopią, a na potwierdzenie y praesentatią do nas odesłaniem: my dogadzaiąc prozbie ich y maiąc u siebie z zacności urodzenia, pobożności y, co naiwiejsza, na ten urząd duchowny pasterski sposobności urodzonego Semena Hulewicza Woiutynskiego, pisarza ziemskiego Łuckiego, zaleconego, wiedząc y to, że z iegoż familiei niegdy zeszyły wielebny Theodosius Hulewicz episkop Łucki, dziad iego, takiż urząd godnie administrował, onego na tę episkopią Przemyską y Samborska, nie w uniei będąca, praesentuiemy y od obywatelow tamtych zgodnie obranego potwierdzamy,— chcąc y potrzebuiąc po wielebnym w Bogu oycu Pietrze Mohile, metropolicie Kiiowskim, aby tego od nas praesentowanego, od obywatelow samych obranego y przez nas potwierdzonego, a nie kogo inszego, na te władcyctwo postanowił y poświęcił, zawiadowanie wszelkie rzeczy duchownych onemu w moc podał. Za ktorem to poświęceniem y praesentatią naszą, onemu te władcyctwa Przemyskie y Samborskie ze wszystkimi do niego z prawa y canonow duchownych także zwyczaiu dawnego przynależącemi praerogatiwami w dożywotną possessią daemy y conferuiemy ninieyszym listem naszym, pozwalaiąc mu y daiąc moc zupełną y władzą nad wszystkimi, nie w uniei będącemi, monasterami, cerkwiami, zakonnikami y wszystkimi generaliter przynależ-

nosциami w przywileiu, na seymie teraznieyszym Warszawskim od nas danego, mianowanemi, osobliwo z monasterami s-tego Spasa, s-tego Onophria y Smolnica nazwanym, także pod Przemyszlem s-tei Przechystey na Wilczu (nie przeszkadzając iednak nic possessiei terazniejszei wielebnego oycа Krupieckiego) w moc y possessią swoje z dobrami wszytkiemi, do tych monasterow należącemi, de praesenti wziąć y onych do żywota swego, bez wszelakiei ludzi, w uniei będących, praepeditiei zażywac ma. A poki do possessiei wszytkich dobr, do episkopiei Przemyskiei y Samborskiei należących, to iest aż po smierci wielebnego władyki Przemyskiego, w uniei będącego, pomieniony episkop terazniejszy Przemyski y Samborski, albo successorowie iego nie przyidą, tedy według punctow, od nas na szczęśliwey electiei y coronaciei podanych, z szkatuły naszej na każdy rok pomienionego wielebnego episkopa Przemyskiego y Samborskiego, w uniei nie będącego, po dwa tysiąca złotych polskich mocą tego lista naczego dochodzić ma; tak iednak, aby przerzeczony urodzony Semen Hulewicz Woiutynski, od nas na tenczas praesentowany episkop, iako najprędzey święcenie dotrzymał, y habit duchowny na się przyjął, y urząd swoi episkopski obiał y odprawował, a za szczęśliwę naszą y naiasniejszych successorow naszych panowanie y progressii pana Boga prosic był obowiązany; na co dla lepszey wiary y pewnosci ręką naszą podpisawszy, pieczęcią coronną utwierdzic roskazalismy. Dan w Warszawie, na seymie walnym coronnym, dnia XIV miesiāca marca, roku Panskiego MDCXXXV, panowania krolestw naszych Polskiego III, a Szwedzkiego IV roku. У того привилею его кор. милости печат коронная меньшее канцелярии завесистая, а подпис руки его кор. милости теми словы: Wladyslaus rex. Который же то привилей его кор. милости за подантем и прозбою вышречоное особы, а за принятем мовм урядовым увес, слово в слово, до книг кгородских Луцких есть вписанъ.

(Изъ лродской Луцкой книги, хранящейся въ Киевскомъ Центральномъ Архивѣ, подъ № 2150, актъ 466, л. 738 об.).

Примѣч. 1) Избраніе земскаго луцкаго писаря Семена Гулевича Воютинскаго на перемышльскую епископію состоялось 26 марта 1633 года (*Архивъ Юго-В. Россіи*, ч. I, т. VI, № CCLXX, стр. 665—669). Длинный, почти въ два года, промежутокъ времени между этимъ избраніемъ и подтвержденіемъ его королею (помѣщаемою нами привилегією Гулевичу на епископію) объясняется существованіемъ королевской привилегіи на ту же

епископію, полученной 18 марта 1633 г. Іоанномъ Попелемъ (см. прилож. № III), и разногласіями по данному вопросу въ средѣ самихъ православныхъ. Дѣло это на сеймѣ 1635 г. уладилось, кажется, не безъ участія самаго короля. На провинціальномъ Вишенскомъ сеймѣ, бывшемъ въ половинѣ декабря 1634, избраннымъ на общій сеймъ посламъ вручена была инструкція, гдѣ, между прочимъ, относительно православной религіи (и въ частности *перемьшльскоу епископію*) говорилось слѣдующее: „*Co się tknie Panow Braciey naszej Religiey Graeckiey, w unii nie będących, starac się o to maia P. P. Połowie, aby podług Constituciey Coronationis diploma, onym danego, gruntownie uspokoieni byli.—A iż strony Władyciwa Przemyskiego wielkie byli między ich M-ciami P. P. Bracią Religiey Graeckiey, w unii nie będących, contradiccie, ktore seymik nasz długo bawily: iako J. K. Mosc, Pan nasz Miłosciwy, na początku Panowania swego pracowac sollicite et paternie raczył w uspokoieniu Religiey tey, tak y teraz zyczymy tego, aby eadem Regia Autoritate Jego Kr. M., Pana naszego Miłosciwego, controversia uspokoiena była, waruiąc to iednak sobie, według prawa y zwyczajow, aby obywatel Terrigena, w ziemie Przemyskiey urodzony, Władyką był. (Literae articulo- rum conventus particularis Visniviensis, die decima quarta mensis Decembris, An. 1634.,—занесены въ *Ind. Cast. Terr. Leop.*, находящіяся въ Львов. Бернадинс. Архивѣ; № книги 385.; цитуемое мѣсто на стр. 1531).*

2) Объ упоминаемомъ въ издаваемомъ документѣ дѣдѣ Семена (Сильвестра) Гулевича Воютинскаго—луцкомъ епископѣ *Теодосіи*—краткія свѣдѣнія сообщены нами въ I вып. *Исторіи Кіевской Духов. Академіи* (стр. 131—132) Здѣсь мы говорили, что *Теодоръ* (мірское имя *Теодосія*) Гулевичъ не предназначалъ себя съ юныхъ лѣтъ къ духовному званію: состоялъ первоначально на государственной службѣ, имѣлъ довольно многочисленное семейство и только овдовѣвши, въ болѣе или менѣе преклонныхъ лѣтахъ, перемѣнилъ свѣтскую одежду на свѣтительскую мантию. Изъ дѣтей *Теодосія* нами указаны были только сыновья: *Григорій, Михаиль, Романъ, Янушъ и Василій* (о нихъ см. вышеозначеннаго нашего сочиненія стр. 132—136). Къ сказанному можемъ добавить, что у *Теодосія* была и дочь *Марія*, находившаяся въ замужествѣ за цаномъ *Гаврииломъ Васильевичемъ Бокнемъ*, списавшимъ большее расположеніе своего тестя,—о чемъ узнаемъ изъ духовнаго завѣщанія означеннаго епископа. Завѣщаніе это, свидѣтельствующее о религіозности *Теодосія* и представляющее нѣкоторыя данныя для характеристики его отношеній къ дѣтямъ, составлено въ *Таракановѣ 16 нояб. 1555 г.*, а занесено въ земскія луцкія книги земскимъ луцкимъ писаремъ *Маркомъ Гулевичемъ 18 генв. 1638 г.*¹⁾ (*Кіев. Центр. Арх.* № кн. 2833, л. 740 и слѣд.).

¹⁾ Тогда же *Маркомъ Гулевичемъ* представлено было для внесенія въ градскія луц-

Семень (Сильвестръ) Гулевичъ былъ внукомъ епископу Θεодосію *не роднымъ*, а по всей вѣроятности двоюроднымъ (нѣкоторыя данныя относительно этого см. въ изслѣдованіи; о родныхъ внукахъ еп. Θεодосія, см. нашу *Истор. Кіев. Дух. Акад.* стр. 132—136).

XXI.

„Универсалъ“ митрополичьяго намѣстника въ повѣтахъ Саноцкомъ и друг. къ подвѣдомственному духовенству съ приглашеніемъ прибыть въ г. Санокъ для ревизіи антиминсовъ, ставленныхъ грамотъ, а также данью для митрополита.

1635 г. апр. 7.

Сыномъ Благочестія, послушникомъ Церкви Святой Восточней, всѣмъ еже о Христѣ братіямъ сану священническаго, отъ Святѣйшаго Митрополита Кіевскаго миръ и благословеніе вамъ передъпосылаемъ.

Всякого стану священническаго, въ Благочестіи святого православна Восточнаго найдующимся, до вѣдомости доносимъ: ижъ бытностію своею на прешломъ сеймѣ Варшавскомъ теперешномъ, за працею, тщаниемъ и трудолюбиемъ Превелебнаго Святительства, Его М. Отца Митрополита православнаго Кіевскаго, и за пилнымъ старанемъ Ихъ М. Панув пословъ, милостникувъ Церкви Святой, з мраку пражлятое темноты которая была заражливимъ смродомъ своимъ въ часть сиротства, безъ пастырныхъ будучи овечокъ Паствы Христовы, отъ волкъ губящихъ е есть уволнена, и сианіемъ Духа Благодати осѣнена, и одъ смутку плачливаго потѣшена и увеселена, и отъ кривавы точащихъ слезъ южъ есть къ веселю отерта ласкою Вседержителя Христа. Зачымъ взявшы мы о семъ вѣдомость певную презъ универсалъ нашъ в слухъ приносимо честностямъ вашимъ всѣмъ священникомъ въ повѣтѣ Саноцкомъ, Просненскомъ, Тух(ольскомъ?) будучимъ (о чомся устне ширше тая новина оповѣститъ на потѣху вамъ всѣмъ о православіи живучимъ); отримавшы власть во всемъ ко испытанію и истиазанію (намѣстництва епархіи Премыское повѣту Саноцкаго) в чину духовномъ и в справахъ духовныхъ пилного дозору, абьстеся

кія книги духовное завѣщаніе и пана *Василія Гулевича*, войскаго Владимірскаго (отца извѣстной Елизаветы Гулевичевны), составленное въ *Затурцахъ въ іюнь 1601 г.* (Кіев. Центр. Арх. № кн. 2833, л. 743 и слѣд.).